

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुन्याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।

सुपर काइनेटिक
कूरियर्स सर्विस

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्ज लाईफ इन्सोरेन्स भएको
गवन) फोन:- ०७९४३२५७९

वर्ष ३७ | अंक ३७ | बुटवल | २०८१ माघ १८, गते शुक्रबार

नेपाल संवत्

११४५ | Friday Jan 31, 2025

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

अध्यादेश अस्वीकार गर्ने विपक्षी सात दलको निर्णय

बुटवल । सात विपक्षी राजनीतिक दलले सरकारले ल्याएको अध्यादेश अस्वीकार गर्ने निर्णय गरेका छन् । गलत विधि र प्रक्रियामार्फत् सरकारले अध्यादेश ल्याएको ठहर गर्दै उनीहरूले भ्रष्टाचार विरोधी अधियान अवरुद्ध गरेको, भ्रष्टाचारीहरूलाई जोगाएको र भ्रष्टाचार बढाएको बताएका थिए ।

बिहीबार सिंहदरबारमा बसेको विपक्षी सात दलको बैठकलेसरकारले गलत प्रक्रियाबाट अध्यादेश ल्याएको ठहर गर्दै त्यसलाई अस्वीकार गर्ने निर्णय गरेको हो ।

हिउँदे अधिवेशनको पहिलो दिन (आज माघ १८ गते) नै सरकारले अध्यादेश संसद्मा पेश गर्ने तयारी गरेको छ । आजै प्रमुख दलका शीर्ष नेताले संसद्लाई सम्बोधन गर्ने तयारी छ ।

बिहीबार बसेको विपक्षी दलको बैठकपछि सञ्चारकर्मीहरूसँग कुरा गर्दै माओवादी केन्द्रका प्रमुख सचेतक हितराज पाण्डेले आज शुक्रबारदेखि सञ्चालन हुने संसद् अधिवेशनमा कसरी प्रस्तुत हुने भन्ने बारेमा विपक्षीको साझा धारणा बनेको बताए । जनसरोकारका विषयहरूमा पनि विपक्षी दलहरू एकमत भएर सशक्त आवाज उठाउन सहमत रहेको उनले जानकारी दिए ।

'सरकारले सदन बोलाउने बेलामा नै जसरी अध्यादेश ल्याएको छ, यो विधि र प्रक्रियाको हिसाबले पनि बैठक छ,' पाण्डेले भने-'आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्व ऐन समितिमा छ तर सरकारले छिटो गर्ने भनेर अध्यादेशमा समेटेको छ । त्यो त संसद्को अर्थ समितिमा छलफलमै छ । त्यहीँबाट छलफल गरेर पारित गर्दा भन्नु छिटो हुन्छ्यो ।'

जनतालाई सहज र छिटो सेवा प्रदान गर्न सरकारले अध्यादेश ल्याएको दाबी गरे पनि सरकारकै व्यवहारबाट त्यो खण्डित भने-'आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्व ऐन समितिमा छ तर सरकारले छिटो गर्ने भनेर अध्यादेशमा समेटेको छ । त्यो त संसद्को अर्थ समितिमा छलफलमै छ । त्यहीँबाट छलफल गरेर पारित गर्दा भन्नु छिटो हुन्छ्यो ।'

'सरकार नसच्चिए आवश्यक परे सडक आन्दोलनको तयारीसमेत गर्नुपर्ने हुन्छ । हामी त्यसको तयारीमा समेत छौं ।'- पाण्डेले भने ।

यसअघि गत माघ ४ गते विपक्षी सात दलले

संयुक्त पत्रकार सम्मेलन गर्दै देश र जनताको हित प्रतिकूल सरकारका निरंकुश गतिविधिबाट आम जनतामा राज्य र सरकारप्रति चरम निराशा उत्पन्न भइरहेको जनाएका थिए । साथै उनीहरूले भ्रष्टाचार विरोधी अधियान अवरुद्ध गरेको, भ्रष्टाचारीहरूलाई जोगाएको र भ्रष्टाचार बढाएको बताएका थिए ।

विगतमा अघि बढाइएका गिरिबन्धु टी स्टेट, नक्कली भुटानी शरणार्थी प्रकरण, बालमन्दिर तथा स्काउटका जग्गालगायतका भ्रष्टाचारका फाइलहरू बन्द हुन पुगेका र सत्तारूढ दलका भ्रष्टाचारमा मुछिएका नेता तथा कार्यकर्तालाई यो वा त्यो बहानामा उन्मुक्ति दिने प्रपञ्च भइरहेको विपक्षी दलको आरोप छ ।

बहुमतको दम्भमा सरकारले एकपछि अर्को चाल्दै आएका कैयन् जनविरोधी कार्यको जनस्तरबाट चर्को विरोध हुन थालेपछि संसद्मा प्रतिरक्षा गर्न नसकेर अध्यादेशको भर पर्नुपर्ने अवस्थाले सत्तारूढ गठबन्धनले सरकार सञ्चालनको नैतिक आधारसमेत गुमाइसकेको विपक्षी दलको ठहर छ ।

राष्ट्रिय जनमोर्चाका अध्यक्ष चित्रबहादुर केसीले अध्यादेशमा सबै विपक्षी दलले एक मुखले विरोध गर्ने निर्णय बिहीबारको बैठकले गरेको बताए । लोकतन्त्रको बचाउमा हुने सरकारविरोधी आन्दोलनका क्रममा सडकमा समेत जानुपर्ने अवस्था आए त्यसबाट समेत पछि हट्न नहुनेमा सबै विपक्षी दलका नेताको एकमत रहेको केसीको भनाइ छ ।

विपक्षी दलको मोर्चामा नेकपा माओवादी केन्द्र, राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा), नेकपा एकीकृत समाजवादी, राप्रपा, नेपाल समाजवादी पार्टी, आम जनता पार्टी र जनमोर्चा छन् ।

बैठकमा रास्वपा सांसद तथा पूर्वगृहमन्त्री समेत रहेका रवि लामिछानेका सन्तर्भमा समेत छलफल भएको थियो । रास्वपाका कार्यवाहक सभापति डीपी अर्यालले रवि लामिछानेमाथि सरकारले राजनीतिक प्रतिशोध सौँधेर दुःख दिएकाले सबै विपक्षीले त्यसबारे पनि संसद्मा विरोध गर्नुपर्ने प्रस्ताव गरेका थिए । लामिछानेको सांसद पद निलम्बनका बारेमा समेत विपक्षीले सदनमा आवाज उठाउनुपर्ने अर्यालको प्रस्तावलाई राष्ट्रिय जनमोर्चाका अध्यक्ष चित्रबहादुर केसीले अस्वीकार गरेका थिए ।

राजस्व संकलनमा सुधार

गत आर्थिक वर्षको पौष महिनामा संकलित राजस्वसँग तुलना गर्दा यो वर्ष १३.४९ प्रतिशतले वृद्धि भएको छ ।

मोहम्मद हबिब

भैरहवा

आन्तरिक राजस्व कार्यालय, भैरहवाको राजस्व संकलनमा सुधार आएको छ । कार्यालयले चालु आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ को ६ महिनामा (साउनदेखि पौषसम्म) लक्ष्यको ८७.४३ प्रतिशत राजस्व संकलन गरेको छ ।

कार्यालयका प्रमुख कर अधिकृत प्रेमराज पोखरेलले पौष महिनामा विभागेर दिएको १ अर्ब २३ करोड लक्ष्यमा १ अर्ब ३ करोड संकलन गरेको बताए ।

यो लक्ष्यको ८४.४९ प्रतिशत हो । प्रमुख पोखरेलका अनुसार यो गत आवको पौष महिनामा संकलित राजस्वसँग तुलना गर्दा १३.४९ प्रतिशतले वृद्धि हो ।

यसैगरी, चालु आर्थिक वर्षको पौष महिनासम्मको लागि ६ अर्ब ३३ करोड संकलनको लक्ष्य राखेकोमा ५ अर्ब ५४ करोड अर्थात् लक्ष्यको ८७.४३ प्रतिशत प्रतिशत संकलन भएको पोखरेलले जानकारी दिए ।

पोखरेलले गत वर्षको सोही अवधिमा संकलित

राजस्व ४ अर्ब ७७ करोडको तुलनामा १६ प्रतिशतले वृद्धि भएको बताए ।

कार्यालयले चालु आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ को पहिलो ६ महिनामा आयकरतर्फ ७८ करोड १९ लाख, मूल्य अभिवृद्धि करतर्फ ९३ करोड ९३ लाख र अन्तःशुल्कबापत ३ अर्ब ७३ करोड संकलन गरेको छ ।

अर्थतन्त्रका सूचकहरूमा देखिएको सुधार, नक्कली मू.अ.कर बीजक जारी गर्नेलाई कारबाहीको दायरामा ल्याएर कर असुलु, नियमित बजार अनुगमन, बक्यौता असुलीमा तीव्रता, कर परीक्षण र अनुसन्धानको प्रभावकारिता जस्ता कारणले राजस्व संकलनमा वृद्धि देखिएको उनी बताउँछन् ।

साथै कार्यलयका अनुसार कुनै व्यक्तिले विगतमा कर लामो आय आर्जन गरेको, तर स्थायी लेखा नम्बर नलिएको भए त्यस्तो व्यक्तिले स्थायी लेखा नम्बर लिएर आर्थिक वर्ष २०७८/०७९ र २०७९/०८० को बुझाउनु पर्ने आय विवरण र सोमा लामो कर २०८१ साल फागुन मसान्तसम्म बुझाएमा सोमा लामो शुल्क तथा विनाहा गर्ने जनाएको छ ।

सो बमोजिम आय विवरण र सो मा लामो कर बुझाएमा सोभन्दा अघिका आय वर्षहरूको आय विवरण र सोमा लामो कर, शुल्क तथा व्याज बुझाउनु पर्ने छैन ।

आय विवरण बुझाउन बाँकी करदातालाई कार्यालयले विशेष छुटको व्यवस्था पनि गरेको कार्यालयले जनाएको छ । कार्यालयले स्थायी लेखा नम्बर लिएर आय विवरण बुझाउन बाँकी रहेको करदाताले आय विवरण, सो आय विवरण अनुसारको आयकर र सोमा लामो व्याजको २५ प्रतिशतले हुने रकम २०८१ साल फागुन मसान्तसम्म बुझाएमा सोमा लामो शुल्क तथा बाँकी व्याज मिनाहा गर्ने जनाएको छ ।

यसैगरी २०८० साल असार मसान्तसम्मको मूल्य अभिवृद्धि कर विवरण पेश नगर्ने, मूल्य अभिवृद्धि करमा दर्ता भएको करदाताले आफूले बुझाउनु पर्ने कर विवरण, सो कर विवरण अनुसारको मूल्य अभिवृद्धि कर र सोमा लामो व्याजको ५० प्रतिशतले हुने रकम २०८१ साल फागुन मसान्तभित्र बुझाएमा सोमा लामो जरिवाना, थप दस्तुर तथा बाँकी व्याज मिनाहा गर्ने आन्तरिक राजस्व कार्यालय भैरहवा जनाएको छ ।

प्याब्सन लुम्बिनी प्रदेश अध्यक्षमा पाण्डे

बुटवल । निजी तथा आवासीय विद्यालय अर्गनाइजेसन नेपाल (प्याब्सन) लुम्बिनी प्रदेश कमिटीको अध्यक्षमा लालहरि पाण्डे निर्वाचित भएका छन् । संस्थाको चौथो अधिवेशनअन्तर्गत बुधबार भएको मतदानमा प्रतिस्पर्धी लेखनाथ पौडेललाई ८० मत अन्तरले पराजित गर्दै पाण्डे दोस्रो कार्यकालका लागि निर्वाचित भएका हुन् । पाण्डेले २१७ मत पाएर विजयी हुँदा पौडेलले १३७ मत पाएका निर्वाचन समितिका संयोजक गोविन्दप्रसाद मरासिनीले जानकारी दिए ।

यस्तै वरिष्ठ उपाध्यक्षमा धनराज चापागाईं २११ मत पाएर निर्वाचित भए । उनका प्रतिस्पर्धी

केशव सापकोटाले १४४ मत पाए । सचिवमा कृष्णप्रसाद शर्मा १८७ मत पाएर विजयी हुँदा प्रतिस्पर्धी यम रावलले १७१ मत पाए ।

दुई उपाध्यक्ष पदमा अमरराज सुवेदी र महेशमान बज्राचार्य तथा कोषाध्यक्षमा महेश भुतेल र सहसचिवमा राजेन्द्रकुमार आचार्य निर्वाचन निर्वाचित भएका छन् । यस्तै कार्यसमिति सदस्यमा हरि ज्ञवाली, उपेन्द्र गुप्ता, पूर्णबहादुर थापाराजु यादव र रोशन श्रेष्ठ निर्वाचित भएका निर्वाचन समितिका संयोजक मरासिनीले जानकारी दिए । प्याब्सन लुम्बिनीमा करिब ५ सय विद्यालय आबद्ध छन् ।

मधेशकेन्द्रित आठ दलको कार्यदल

बुटवल । मधेसकेन्द्रित आठ दलले कार्यदल गठन गरेका छन् । बिहीबार सिंहदरबारमा बसेको सबै दलबाट १/१ जना हुने गरी कार्यदल बनाएका हुन् । बैठकले जसपाका इस्तिथाक राई, जनमतबाट शरदसिंह यादव, जसपा नेपालबाट मनिस सुमन, नागरिक उन्मुक्तिबाट गंगाराम चौधरी, लोसपाबाट लक्ष्मणलाल कर्ण, राष्ट्रिय मुक्ति पार्टीका केशव भ्ना मेहता, जनता प्रगतिशीलबाट शिवाजी यादव र लोसपाबाट ब्रजेश सिंह रहेको कार्यदल गठन गरिएको छ । कार्यदलले साझा एजेन्डा तय गर्न मस्यौदा बनाउने, कार्यदलमा भएका विषय दलमा राख्ने, विधेयकमा समान धारणा तय गर्ने जनमतका प्रवक्ता शरदसिंह यादवले जानकारी गराए । सामाजिक सञ्जाललाई नियमनभन्दा पनि नियन्त्रण गर्ने गरी सरकारले विधेयक ल्याएको भन्दै उनले अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतालाई कुण्ठित गर्न नपाइने बताए । बैठकमा साझा धारणा सार्वजनिक गर्न ढिला गर्न नहुनेमा सबै दल एकमत रहेको राष्ट्रिय मुक्ति मोर्चाका नेता केशव भ्नाले जानकारी गराए ।

निर्माण व्यवसायीको आन्दोलन स्थगित

बुटवल । प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीसँग भेटेपछि निर्माण व्यवसायीले आन्दोलन रोकेका छन् । नेपाल निर्माण व्यवसायी महासंघ टोलीले बुधबार प्रधानमन्त्री ओलीसँग भेटेको थियो । भेटमा प्रधानमन्त्री ओलीले समस्या समाधानमा कार्यदल गठन गर्न सरकारवालाहरूलाई निर्देशन दिएका थिए ।

प्रधानमन्त्रीसँगको भेट सकारात्मक भएको भन्दै महासंघले शुक्रबारदेखि राजधानीमा गर्ने भनेको धर्नासहित कार्यक्रम फिर्ता लिने निर्णय गरेको हो ।

यसअघि महासंघले २७ पुसमा राष्ट्रिय भेला आयोजना गरी चरणबद्ध आन्दोलन घोषणा गरेको थियो । महासंघले भुक्तानी, मूल्यवृद्धि तथा विभिन्न सार्वजनिक खरिद कानुनमा रहेका अवरोध हटाउन माग गर्दै आएको छ । यसैबिच निर्माण व्यवसायीले विभिन्न दलका नेता र विभागीय मन्त्रीहरूलाई भेटेर ज्ञान पत्र बुझाएका थिए । साथै, १४ बुँदे माग पूरा गर्ने १५ दिनको अल्टिमेटम दिएर १८ माघदेखि सडक आन्दोलन घोषणा गरेका थिए ।

सम्पादकीय

बढ्दो सार्वजनिक ऋण घटाउ

नेपालको सार्वजनिक ऋण वृद्धिको दर बढ्दै गएको छ । २०६३ सालमा ३.५ खर्ब रहेको सार्वजनिक ऋण पछिल्लो १८ वर्षमा ७ गुणाले बढेको छ । पछिल्लो तथ्याङ्कअनुसार नेपालको कुल सार्वजनिक ऋण २५.३ खर्ब पुगेको छ । जुन कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको ४४.१४ प्रतिशत हो । अहिले नेपालको कुल गार्हस्थ्य उत्पादन रु ५७ खर्ब रहेको अनुमान छ । आन्तरिक ऋण रु. १२.६ खर्ब छ भने वैदेशिक ऋण रु. १२.७ खर्ब रहेको छ । सार्वजनिक ऋण सबै देशको हुन्छ, सबैले लिन्छन् नै, तर मुख्य सवाल ऋण लिएर सरकारले कुन क्षेत्रमा खर्च गर्छ भन्ने हो । ऋण लिएर उत्पादनशील क्षेत्र र विकास निर्माणमा खर्च गर्दा त्यसले भविष्यमा मुलुकलाई फाइदा नै हुन्छ, तर नेपालको हकमा सार्वजनिक ऋणको ठूलो भाग चालु खर्चमै खर्च हुने गरेको छ । यो निकै ठूलो चिन्ताको विषय हो ।

नेपालको पछिल्लो बजेटअनुसार कुल १८.६ खर्बको बजेटमा चालु खर्च ६१ प्रतिशत,वित्तीय व्यवस्थापन (पहिला लिएको ऋणको ब्याज) मा २० प्रतिशत र पुँजीगत खर्चमा सबैभन्दा कम जम्मा १९ प्रतिशत रहेको छ । कुनै पनि विकासोन्मुख देशले आर्थिक प्रगति गर्न पुँजीगत खर्च बढाउन अत्यावश्यक हुन्छ, तर नेपालको बजेट अधिकांश चालु खर्च र वित्तीय व्यवस्थापनमा खर्च हुनु दुर्भाग्य हो । नेपालको विकास हुने हो भने बजेटको ठुलो भाग पुँजीगत बजेटमा खर्च हुनुपर्छ । चालु खर्च अत्याधिक हुनुमा प्रदेश सरकारहरूको ठूलो भूमिका रहेको छ । लगभग वार्षिक ३ खर्बको बजेट हुने प्रदेश सरकारहरूले भौतिक निर्माण, शिक्षा र स्वास्थ्यलाई गुणस्तरीय बनाउनुको साटो दलहरूलाई भाग पुर्‍याउन जम्बो मन्त्रिमण्डल बनाउने, मुख्यमन्त्री र मन्त्रीका सचिवालयरह पनि कार्यकर्ता भर्ती केन्द्र बनाउने र प्रभावकारीहीन संघ, संस्था र शीर्षकमा बजेट खर्च गर्ने गरेका छन् ।

संघीयताको कार्यान्वयनका कारण बढेको खर्च, बजेटको ६०-६५ प्रतिशत चालु खर्चमा जानु, सरकारका महत्वाकांक्षी विकास योजनाहरू र सीमित राजस्व संकलनका कारण आन्तरिक र विदेशी ऋणमा निर्भरता बढेको छ । थप ऋणबाट सञ्चालन हुने धेरैजसो विकास परियोजनाहरू समयमा पूरा नहुनु, व्यापक भ्रष्टाचार र प्रशासनिक कमजोरीका कारण लागत वृद्धि र कम प्रतिफल हुने गरेको छ जसले गर्दा ऋणको भार बढ्दो छ । अहिले प्रत्येक नेपालीको टाउकोमा ऋणको भार ८५ हजार रुपैयाँ पुगेको छ । प्रशासनिक र चालु खर्चमा मात्र ऋण लिएको पैसा खर्च हुने हो भने ऋणको भार भविष्यमा अझै बढ्ने पक्का छ ।

समयमै सरकारले समाधानको उपायहरू नअपनाए भविष्यमा अझ गहिरो आर्थिक संकट आउने छ । आर्थिक संकट आउन नदिन वित्तीय अनुशासन कायम गरी चालु खर्च बजेटको ६१ प्रतिशत व्यापक रूपमा कटौती गर्नु अपरिहार्य छ । केहि वर्ष पहिला डा. डिल्लीराज खनाल नेतृत्वको आयोगले देशको चालु खर्च वार्षिक ३-३.५ खर्बसम्म घटाउन सकिन्छ भन्ने अनुमान गरेको थियो । उक्त प्रतिवेदनमा संघीय/प्रदेश मन्त्रालयको संख्या घटाउने, दर्जनौँ समिति/परिषद्हरू जुन राजनीतिक दलको कार्यकर्ता भर्ती केन्द्र भएको छन् त्यस्तालाई पूर्णरूपले बन्द गर्ने आदि जस्ता प्रशासनिक खर्च घटाउने उपायहरू समावेश छन् । तर उक्त प्रतिवेदन कार्यान्वयनमा कसैको चासो छैन । राजनीतिक इच्छाशक्ति, इमानदारी र नैतिकताको अभावले सार्वजनिक ऋण घटाउने र समाधान अपनाउने उपायहरू अवलम्बन नगरेको अवस्थालाई अन्त्य गर्न सरकार गम्भीर बन्न जरूरी छ ।

शंकरनाथ काफ्ले

अध्यादेशको सम्बन्धमा जहिले पनि चर्चा चल्ने गर्दछ । जुन समयमा जसको नेतृत्वमा सरकार बनिरहेको हुन्छ उसले अध्यादेशको औचित्य र महत्वको बारेमा स्पष्ट पारिरहेको हुन्छ भने जुन समयमा जो विपक्षमा रहेको हुन्छ उसले अध्यादेशलाई सरकारले संसद्को अवमूल्यन गरेर अध्यादेश ल्यायो भनेर आलोचना गरिरहेको हुन्छ । अर्को अर्थमा भन्नुपर्दा सरकारमा बस्नेको लागि अध्यादेश सधैं सकारात्मक बनिरहेको हुन्छ भने विपक्षीमा बस्नेको लागि विरोध गर्ने माध्यम । अध्यादेश विपक्षीले विरोध गर्ने वा राजनीति गर्ने माध्यम मात्र बनिरहेको छ । सही रूपमा यसको अभ्यास गरौँ भने भाव न सरकारमा बस्नेलाई हुने गरेको छ, न विपक्षीले जिम्मेवारपूर्ण ढंगबाट यसको प्रतिवाद गर्न सकिरहेका हुन्छन् । अध्यादेशलाई गिजोल्दा गिजोल्दै कुनै कालखण्डमा यसले नकारात्मक परिणाम पनि जन्माउन सक्छ भन्ने कुरामा दलहरू सचेत भएको देखिँदैन ।

अध्यादेश संवैधानिक व्यवस्था हो । सरकार सञ्चालनको लागि अध्यादेशको आवश्यकता पर्ने भएकोले नै संविधानमा अध्यादेशसम्बन्धी व्यवस्था गरिएको छ । अध्यादेशलाई प्रत्येक मुलुकले आवश्यकताअनुसार अभ्यास गरिरहेको पाइन्छ । अध्यादेश सरकारको आवश्यकताले मात्र होइन, विशेष परिस्थितिको कारणले गर्दा जारी गर्नुपर्ने हुन्छ । अध्यादेशलाई सरकारले आफ्नो अधिकार वा हतियारको रूपमा मात्र सोच्न थाल्यो भने त्यो अध्यादेशले सरकारलाई स्वेच्छाचारी वा निरंकुशतातर्फ अघि बढाउन सक्छ । अध्यादेश सरकारको आफ्नो आवश्यकतामा लोकतान्त्रिक विवेकको प्रयोग गरेर जारी गर्नुपर्ने हुन्छ । अध्यादेशमा संसद्को सक्रिय भूमिका कुनै रहँदैन । संसदलाई अधिकार दिएको जस्तो गरिन्छ तर उसको मुखमा टेग लगाइएको हुन्छ । पारित गर्ने अधिकार प्रदान गरिएको हुन्छ तर हवीपको ढण्डाले तर्साइएको हुन्छ । तसर्थ सरकारको मनसाय दूषित हुन गयो भने अध्यादेशको माध्यमबाट नै सम्पूर्ण उल्लंघि हुने सम्भावना पनि उत्तिकै रहेको हुन्छ । इतिहासमा अध्यादेशकै सहारा लिएर राजनीतिक कू भएका प्रशस्त उदाहरण हामीले भोगिसकेका छौं ।

नेपाली शब्दकोषका अनुसार अध्यादेश भनेको विधायिका वा संसद्को अधिवेशन नभएको बेला खास समयका निर्मित आवश्यक परेमा राष्ट्रको सर्वोच्च सत्ताबाट विशेष अधिकारको प्रयोग गरी जारी भएको वा हुने कानुनसरहको मान्यताप्राप्त आदेश हो । हाम्रो संविधानको धारा ११४ मा अध्यादेशको सम्बन्धमा व्यवस्था गरिएको छ। संविधानको धारा ११४ को उपधारा १ बमोजिम संघीय संसद्को दुवै सदनको अधिवेशन चलिरहेको अवस्थामा बाहेक अन्य अवस्थामा तत्काल केही गर्न आवश्यक परेमा मन्त्रिपरिषद्को सिफारिसमा राष्ट्रपतिले अध्यादेश जारी गर्न सक्नेछ भनी व्यवस्था गरेको छ । मन्त्रिपरिषद्लाई तत्काल केही गर्न आवश्यक पन्यो भने अध्यादेश जारी गर्न पाउने अधिकार रहेको भन्ने व्यवस्थालाई कहिलेकाहीँ सरकारले दुरुपयोग गर्न खोजेको पाइन्छ ।

संसद् चलिरहेको अवस्था छ, सरकारले कुनै विधेयक संसद्बाट तत्काल पारित गराउन सक्ने अवस्था छैन तर सरकार उक्त विधेयकलाई कानुन बनाउन चाहन्छ भने उसले तत्काल संसद्को अधिवेशन स्थापित गरेर संसद् नबसेको अवस्था बनाउन सक्छ । त्यसपछि उसले अध्यादेशको माध्यमबाट आफ्नो उद्देश्य पूरा गर्दछ वा गर्ने गरेको छ । यसलाई दूषित मनसायको संज्ञा दिन सकिन्छ, यद्यपि त्यो कार्य संविधानसम्मत नै मानिन्छ ।

अध्यादेश : आवश्यकता कि बल मिच्याइँ ?

अध्यादेश ऐनसरह मान्य हुनेछ । अध्यादेश ल्याएर गरेका जुनसुकै कुरा कानुनसम्मत हुने भएकोले त्यहाँ ठोस प्रश्न उठाउने आधार रहँदैन । संवैधानिक प्रश्न उठाएर अदालतमा पुगे पनि त्यसको सुनुवाइ हुँदाहुँदै सरकारले आफ्नो सम्पूर्ण उद्देश्य पूरा गरिसकेको हुनेछ । तसर्थ अध्यादेश असल सरकारको लागि जिम्मेवारी पूरा गर्ने साधन हो भने खराब सरकारको लागि निरंकुश र स्वेच्छाचारी बन्ने साधन पनि हो ।

अध्यादेश जारी भएपछि बसेको संघीय संसद्को दुवै सदनमा पेस गरिनेछ र दुवै सदनले स्वीकार नगरेमा स्वतः निष्क्रिय हुनेछ भन्ने व्यवस्था छ । संसद्मा सरकारको नै बहुमत हुने गर्दछ । सरकारले जारी गरेको अध्यादेशलाई स्वीकृत गराउन विनाछलफल एक ढंगबाट पारित गराउनको लागि हवीपसमेत जारी गर्ने गर्दछ । सडकमा अध्यादेशको विरोध गर्ने माननीयहरू पनि संसद्मा अध्यादेश पारित गराउन लाचार भएर सहयोगी बन्नुपर्ने अवस्था आउने गर्दछ । कानुन निर्माणमा संसदीय सर्वोच्चता हुने भए पनि व्यवहारमा सरकारको लाचार छाया बन्नुपर्ने अवस्थामा अध्यादेशको माध्यमबाट पुर्‍याउने पनि गर्दछ । संविधानले राष्ट्रपतिबाट जुनसुकै बखत अध्यादेश खारेज हुन सक्नेछ भन्ने व्यवस्था गरेको भए पनि राष्ट्रपतिको स्वविवेकले त्यसो गर्न पाउने अधिकार छैन । मन्त्रिपरिषद्को निर्णयले नै अध्यादेश जारी गर्न र खारेज गर्न राष्ट्रपतिलाई बाध्य पर्दछ । कुनै अवस्थामा अध्ययनको लागि राष्ट्रपतिले समय लिँदासमेत कोलाहल मच्चाउने गरिन्छ ।

हुन त अध्यादेश जारी भई दुवै सदनको बैठक बसेको साठी दिनभित्र पनि अध्यादेश पारित नभएमा अध्यादेश निष्क्रिय वा खारेज हुने भन्ने व्यवस्था गरिएको छ । संसद् चले पनि संसद्मा निरन्तर अवरोध सृजना भइरहेमा वा अघिल्लो सरकारले जारी गराएको अध्यादेश संसद् चल्दा अर्को सरकारको गठन भएमा नयाँ बने सरकारले उक्त अध्यादेश आवश्यक नठानेमा मात्र अध्यादेश निष्क्रिय भएर जाने सम्भावना हुन्छ, अन्यथा सरकारले जुनसुकै नीति अपनाएर भए पनि अध्यादेश पारित गराएर नै छाड्ने अभ्यास छ ।

सरसर्ती हेर्दा संसद्को काम कानुन बनाउने भए पनि अध्यादेशको संस्कारले संसद्को कानुन बनाउने अधिकार खोसिएको हुन्छ । कानुनको आवश्यकता भएपछि संसद्ले लामो समय छलफल गर्ने गर्दछ । एउटा कानुन बनाउनको लागि संसद्ले वर्षौसम्म पनि समय खर्च गरिरहेको हुन्छ र बल्ल सहमतिको आधारमा कानुन निर्माण गर्न पुग्छ । तर सरकारले आफ्नो इच्छाले निर्माण गर्ने अध्यादेश आफ्नै सजिलोको लागि निर्माण गरिरहेको हुन्छ । हुन त अध्यादेशलाई संसद् चलेको ६० दिनभित्र पारित गर्नुपर्ने भन्ने व्यवस्था छ । पारित गर्ने जिम्मा संसद्को नै हुनेछ । तर त्यसमा खासै छलफल हुन सक्दैन । जब अध्यादेश टेबुल गर्ने दिन आउँछ, सरकार समिालित दलहरूले आफ्ना सांसदहरूलाई संसद्मा उपस्थित भई अनिवार्यरूपमा अध्यादेशको पक्षमा आफ्नो मत दिनको लागि हवीप नै जारी गर्ने गर्दछ । यस्तो अवस्थामा संसद् प्रत्यक्षरूपमा सरकारको निर्देशनको सिकार भई स्वतन्त्ररूपमा आफ्नो विचार पनि व्यक्त गर्न नसक्ने अवस्थामा पुग्छ । तसर्थ अध्यादेश आवश्यक अधिकार हो तर यही अधिकारले सरकारलाई स्वेच्छाचारी र निरंकुशसम्म बनाउने गर्दछ । अध्यादेशको दुरुपयोगबाट लोकतन्त्रको खिल्ली उडाउने कार्य हुने गर्दछ, जननिर्वाचित प्रतिनिधित्वको उपहास हुने गर्दछ। तसर्थ अध्यादेशको सम्बन्धमा राजनीतिक इमानदारीताको आवश्यक पर्दछ । यसको लागि विशेष व्यवस्था हुनु आवश्यक छ ।

विधायिकाले कानुन निर्माण गर्ने हो । त्यसको कार्यान्वयन कार्यपालिका अर्थात् सरकारले गर्ने हो । सरकार आफैँले विधायिकाको अधिकार खोसेर अघि बढेमा लोकतन्त्र कमजोर हुन जान्छ । सरकारले बनाएको कानुन संसद्ले अस्वीकार पनि गर्न सक्छ । तर सरकारले विधायिकालाई आफ्नो अधिनमा राख्न सक्छ । हालसालै सरकारबाट जारी भएको अध्यादेशको सम्बन्धमा सरकारमा रहेका दलको तर्फबाट आफ्ना विधायिकी सांसदहरूलाई अध्यादेशको पक्षमा बोल्न वा अध्यादेशको विपक्षमा आउने अन्य दलको प्रतिवाद गर्न करिब-करिब हवीप जारी भइसकेको छ । सरकारले विधायिकी सांसदहरूलाई यो गर, त्यो गर भनेर जब हवीप जारी हुन्छ

भने विधायिकी अधिकार संकुचन हुन जान्छ । जसको प्रत्यक्ष प्रभाव लोकतन्त्रमा परिरहेको हुन्छ ।

अध्यादेश सरकारको आवश्यकता र अधिकारको कुरा हो । तर यसलाई सरकारले अधिकारको रूपमा प्रयोग गरिरहँदा सरकारको मनसायको सूक्ष्म अध्ययन गरिनुपर्दछ । अध्यादेश तत्काल राज्यको लागि आवश्यक परेर ल्याइएको हो कि सरकारले आफ्नो सुविधाको लागि ल्याएको हो ? त्यसको सूक्ष्म विश्लेषण गर्नुपर्ने हुन्छ । हामी खाना पकाउँछौँ । खाना पकाउँदा पक्नुभन्दा अघि आगो निभाएमा काँचै हुने सम्भावना हुन्छ भने पकाउनुपर्ने भन्दा बढी पकाएमा डड्ने सम्भावना हुन्छ । अध्यादेशको अवस्था पनि त्यस्तै हुने गर्दछ । हुन त अध्यादेश सरकारको आवश्यकता र अधिकारको कुरा हो । तर विगतको अभ्यासलाई हेर्ने हो भने, अध्यादेश कतिपय अवस्थामा अन्य राजनीतिक दलहरूलाई कमजोर बनाउन, कतिपय अवस्थामा जनताका आधारभूत अधिकारहरूलाई खुन्याउनको लागि तथा कतिपय अवस्थामा सरकारले आफ्नो विशेषाधिकार वृद्धिको लागि ल्याइरहेको देखिन्छ । तसर्थ अध्यादेशको मनसाय र औचित्यको अध्ययन हुनु आवश्यक हुन्छ ।

संविधान वा कानुनले दिएका सम्पूर्ण अधिकार कानुनबमोजिम नै प्रयोग गरिरहँदा पनि त्यसले नकारात्मक परिणाम दिने गर्दछ । कुनै पनि निरंकुश वा स्वेच्छाचारी सरकारले पनि कुनै घोषणा गरिरहँदा कानुनलाई नै आधार बनाएर गरिरहेको हुन्छ । भले कानुनको व्याख्या आफ्नै तरिकाले गरिरहेको किन नहोस् । कुन सरकारले आफूले गरेको कार्यलाई संविधान विपरीत भन्ने गर्दछ र ? जे गरिरहेको हुन्छ उसले आफ्नो कार्यलाई कानुनबमोजिम भएको मानिरहेको हुन्छ, ठानिरहेको हुन्छ । यथार्थ विश्लेषण अरुले गर्ने हो । सरकारले यसअघि र हालसाल केही अध्यादेशहरू जारी गरेको छ । यी अध्यादेशहरूको औचित्यको पुष्टि भविष्यमा हुँदै जानेछ, तर यी अध्यादेशहरू संविधानसम्मत नै आएका छन्, विरोधको लागि विरोध गर्नुको कुनै तुक छैन । संसद् अधिवेशन शुरू हुनुभन्दा केही समयअघि सरकारले विभिन्न ५ वटा अध्यादेश ल्याएको छ ।

सरकारले जारी गरेका अध्यादेशहरूमा ‘आर्थिक तथा व्यावसायिक वातावरण सुधार र लगानी अभिवृद्धिसम्बन्धी केही नेपाल ऐन संशोधन गर्न बनेको अध्यादेश, ०८१’, ‘सुशासन प्रवर्द्धन तथा सार्वजनिक सेवा प्रवाहसम्बन्धी केही नेपाल ऐनलाई संशोधन गर्ने अध्यादेश, २०८१’, ‘आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्व (पहिलो संशोधन) अध्यादेश, २०८१’, ‘निजीकरण (पहिलो संशोधन) अध्यादेश, २०८१’ र ‘भूमिसम्बन्धी केही नेपाल ऐनलाई संशोधन गर्ने अध्यादेश, २०८१’ रहेका छन् भने यसअघि ‘सहकारीसम्बन्धी केही नेपाल ऐनलाई संशोधन गर्न बनेको अध्यादेश, ०८१’ जारी भएको थियो । यी अध्यादेशहरूका सम्बन्धमा भन्दा पनि मिश्रित प्रतिक्रियाहरू आइरहेका छन् । अध्यादेश हतारमा आवेग र आवेगको भावसहित आउने भएकोले त्यसमा भएका व्यवस्थाहरू सर्वस्वीकार्य नहुने पनि गर्दछन् । उल्टिलिखत अध्यादेशका व्यवस्थाहरूले कसैको हित र कसैको अहितसमेत गर्ने भएकोले यस्ता व्यवस्थाहरूले स्थायित्व प्राप्त गर्ने कुरामा दुबक हुने अवस्था रहन्छ । तसर्थ कहिलेकाहीँ अध्यादेश अस्थिरताको कारक पनि बन्ने गर्दछ ।

उल्लिखित अध्यादेश जारी गर्ने सन्दर्भमा भूमिसम्बन्धी अध्यादेशको सम्बन्धमा भएका घटनाक्रमहरूले पनि अध्यादेशको सान्दर्भिकता, महत्व र जटिलताहरूको सम्बन्धमा स्पष्ट चित्र देखा परेको छ । यस्ता जटिलता र असमझदारीहरूलाई भविष्यमा आउन नदिनको लागि अध्यादेशको सम्बन्धमा भएको संवैधानिक प्रावधानमा समेत केही संशोधनको आवश्यकता रहेको देखिन्छ । राम्रो प्रावधान ९८ प्रतिशत नै राखियो भने पनि कुनै तवरबाट २ प्रतिशत मात्र पनि खराब प्रावधान राखियो भने त्यही २ प्रतिशत खराब प्रावधानले ९८ प्रतिशत सही प्रावधानलाई पनि दूषित बनाउन मद्दत गरिरहेको हुन्छ । तसर्थ यस्ता कुरामा सजग र इमानदार हुनै पर्दछ ।

समाचारपत्रबाट
(लेखक काफ्ले अधिवक्ता हुनुहुन्छ ।)

स्कूल शिक्षामा किन प्रविधि ? सम्मेलन बुटवलमा हुँदै

बुटवल । बुटवलमा शिक्षामा प्रविधिको भूमिका, चुनौती र सम्भावनाहरूबारे छलफल गर्न ‘बुटवल कन्फरेन्स-२०२५’ आयोजना हुने भएको छ । नेपाल स्टीम एलायन्सको आयोजना तथा कोडिड ओलम्पिक्स नेपाल, लुम्बिनी वर्ल्ड स्कूल र जिनियस टकको सहकार्यमा यही माघ १९ गते शनिबार दिवालो फुडल्याण्ड, कालिकागरमा ‘स्कूल शिक्षामा किन प्रविधि’ सम्मेलन हुने भएको हो ।

बुधबार बुटवलमा पत्रकार सम्मेलन गरी शिक्षामा प्रविधि, एआई, कम्प्युटर साइन्स र डिजिटल सिपहरूको समावेश अनिवार्य बन्दै गइरहेका बेला शिक्षामा रूपान्तरणसम्बन्धी बहस पैरवी र दिशानिर्देश गर्ने उद्देश्यले सम्मेलन आयोजना गर्न लागिएको नेपाल स्टीम

एलायन्सका संस्थापक/सिइओ सुशिल बुढाथोकीले जानकारी दिए ।

उक्त सम्मेलनमा विज्ञहरू डा.रामहरि लामिछाने, मन्त्रोलिका चक्रवर्ती र सुशिल बुढाथोकीले सहजीकरण गर्ने उनले बताए । सम्मेलनमा शिक्षक, कक्षा १० देखि १२ सम्मका विद्यार्थी, अभिभावक तथा नीति निर्माताहरू सहभागी हुन सक्नेछन् । सहभागीहरूलाई नि:शुल्क प्रवेशको व्यवस्था गरिएको छ ।

कार्यक्रममा डिजिटल शिक्षा र प्रविधि समावेशीकरण, अभिभावक र शिक्षकहरूलाई सशक्त बनाउने पहल, विज्ञान, प्रविधि, इन्जिनियरिङ र गणित क्षेत्रमा करियर मार्गचित्र, नीति निर्माताहरूसँग डिजिटल युगमा नेपालको शैक्षिक रणनीतिबारे छलफल हुनेछ ।

हामी मध्ये धेरैले कुनै न कुनै बेला प्लास्टिक वा कागजको डिस्पोजेबल गिलासमा पानी, चिया वा कफी पिएकै हुनुपर्छ । विवाह भोज होस् वा घुमति चिया पसल, यस्ता ठाउँमा डिस्पोजेबल कपको प्रयोग भएको हुन्छ ।

यी कपहरू सजिलै उपलब्ध हुन्छन् र एक पटक प्रयोग गरेपछि पुन प्रयोग गरिँदैन । जसले गर्दा सफा गर्नुपर्ने भन्फट पनि हुने भएन । तर, यस कपको प्रयोगले स्वास्थ्यमा नकारात्मक असर गर्छ भन्ने कुराको अध्ययन भारतीय प्रविधि संस्थानले गरेको छ ।

पानी, चिया वा कफीलाई लामो समयसम्म राख्नका लागि कागजको कपलाई भित्री भागमा प्लास्टिक वा मैनको पातलो तह लेपन गरिएको हुन्छ ।

जब हामी ती कपमा तातो पेय पदार्थ राख्छौँ, यो कोटिङ फलन थाल्छ । जसका कारण पेय पदार्थमा प्लास्टिकका साना कण र हानिकारक रसायन मिसिएर शरीरमा प्रवेश गर्न सक्छ ।

वैज्ञानिक अनुसन्धानले कागजको कपमा तातो पेय पदार्थ खन्याएपछि माइक्रो प्लास्टिक र रसायनहरू निस्कन सक्छ भनेर देखाउँछ । यी कणहरू लामो समयसम्म शरीरमा जम्मा भएर क्यान्सरजस्ता गम्भीर रोग निम्त्याउन सक्छ ।

कोटिङ पेपर कपमा प्रयोग हुने रसायनहरूले

हार्मोनल असन्तुलन पनि निम्त्याउन सक्छ । यसले थाइरोइड र प्रजनन क्षमतामा नकारात्मक असर पार्न सक्छ । पेपर कप वातावरणका लागि पनि हानिकारक छ । यी ‘बायोडिग्रेडेबल’ हुँदैनन् र यसमा भएको प्लास्टिकको कारण, तिनीहरूलाई पुनः प्रयोग गर्न गाह्रो छ ।

अनुसन्धानले के भन्छ ?

टाइम्स अफ इन्डियामा प्रकाशित एक अध्ययनका अनुसार यदि पेपर कपमा दिनमा तीन कप चिया वा कफी पिइन्छ भने हजारौँ माइक्रो प्लास्टिक कणहरू शरीरमा प्रवेश गर्न सक्छन् । यसले पाचन प्रणालीलाई मात्र हानी नदैन, तर शरीरका अन्य अङ्गहरूमा पनि नकारात्मक प्रभाव पार्न सक्छ । त्यसैले यदि अफिसमा चिया पिउनुहुन्छ भने, स्टिल वा सिसाको कप साथमा राख्नु

राम्रो हुन्छ यो स्वास्थ्य र वातावरण दुवैका लागि राम्रो विकल्प हो । पेपर कपको प्रयोग कम गर्नुपर्छ ।

सम्भव भएसम्म, पेपर कपको सट्टा पुनः प्रयोग गर्न मिल्ने कपहरू प्रयोग गर्नुपर्छ । आजकल बजारमा ‘बायोडिग्रेडेबल’ कपहरू उपलब्ध छन् । तिनीहरूलाई प्रयोग गरेर, स्वस्थ रहन सकिन्छ र वातावरणको सुरक्षा पनि गर्न सकिन्छ ।

पेपर कपहरू सुविधाजनक त हुन्छन् । तर, तिनीहरूको अत्यधिक प्रयोग स्वास्थ्य र वातावरण दुवैको लागि हानिकारक हुन सक्छ ।

त्यसैले पेपर कपको सट्टा दिगो र सुरक्षित विकल्प प्रयोग गर्नुपर्छ । यसले हाम्रो स्वास्थ्यको साथै वातावरणलाई पनि बचाउन सकिन्छ ।

‘एक घर, एक धारा’ अभियानले खानेपानीमा पहुँच सुनिश्चित

दाङ । लुम्बिनी प्रदेशका मुख्यमन्त्री चेतनारायण आचार्यले एक घर, एक धारा अभियानले उपभोक्ताको खानेपानीमा पहुँच सुनिश्चित गरेको बताए ।

भालुवाडमा बिहीबार आयोजित खानेपानी तथा सरसफाइ उपभोक्ता संस्थाको निर्णायक तहमा महिलाको भूमिका विषयक प्रदेशस्तरीय अन्तर्क्रिया कार्यक्रम उद्घाटन गर्दै मुख्यमन्त्री आचार्यले उक्त अभियानले आधारभूत तहका उपभोक्ताको खानेपानीमा पहुँच सुनिश्चित गरेको बताएका हुन् ।

लुम्बिनी प्रदेशमा ९२ प्रतिशत उपभोक्ताको पहुँचमा खानेपानी पुगेको उनले जानकारी दिए । उनले भने-“आधारभूत पानी मात्रै होइन, स्वच्छ पानी पुर्‍याउने सरकारको सङ्कल्प छ ।”

लुम्बिनी प्रदेशमा साना तथा ठूला गरेर

तीन हजार एक सय ७० खानेपानी आयोजना सञ्चालनमा छन् । १५ लाख सात हजार छ सय ६३ उपभोक्ता शुद्ध खानेपानीको पहुँचमा पुगेको जनाइएको छ । दुई लाख ३७ हजार तीन सय ४८ धारा वितरण भएका छन् । चालु आर्थिक वर्षमा एक हजार तीन सय ९० आयोजना सञ्चालनमा छन् । जसका लागि एक अर्ब ५६ करोड ३३ लाख बजेट विनियोजन भएको छ ।

अधिल्लो सरकारको पालामा सुरु भएका तर, ८० प्रतिशत काम सम्पन्न भएर पनि पानी वितरण हुन नसकेका एक सय ५६ वटा योजना यस वर्ष सम्पन्न भई पानी वितरण गर्ने योजना प्रदेश सरकारको छ ।

यी आयोजना सम्पन्न भएमा सात लाख सात हजार थप उपभोक्तालाई पानीको सुविधा पुग्ने आँकलन गरिएको छ । आगामी वर्ष ६० देखि

८० प्रतिशतसम्म काम सम्पन्न भएका योजनामा बजेट थप गरेर सम्पन्न गरिने मुख्यमन्त्री आचार्यले जानकारी दिए । “जहाँ हात हाल्छौं त्यहाँ सफलता प्राप्त हुन जरूरी छ । अधुरा आयोजनालाई पुरा गर्नेगरी सरकारले रणनीति बनाएको छ”, उनले भने-“संवैधानले प्रदत्त गरेको खानेपानीको अधिकारलाई पूरा गर्न प्रदेश सरकार प्रतिबद्ध छ ।”

मुख्यमन्त्री आचार्यले खानेपानी उपभोक्ता तथा सरसफाइ संस्थामा महिलाको सहभागिता सुनिश्चित भएपनि त्यसलाई अर्थपूर्ण बनाउन भूमिका बढाउनुपर्नेमा जोड दिए । शहरी क्षेत्रका खानेपानी संस्थामा महिलाको सहभागिता अर्थपूर्ण देखिए पनि ग्रामीण क्षेत्रका संस्थामा सहभागिता मात्रै रहेको उनको भनाइ छ । ग्रामीण क्षेत्रका संस्थामा पनि सशक्तिकरणलाई प्राथमिकतामा राख्नुपर्ने उनले बताए ।

रूपन्देही सुपरलिगः

तिरूपति ४ विकेटले विजयी

भैरहवा । तिरूपति क्रिकेट क्लबले भैरहवामा जारी रूपन्देही सुपरलिग क्रिकेट प्रतियोगितामा जित हात पारेको छ ।

प्रतियोगिताअन्तर्गत ‘ए’ डिभिजनको बिहीबारको खेलमा उसले बुटवल राइनोज क्रिकेट क्लबलाई ४ विकेटले पराजित गर्दै जित हात पारेको हो ।

जितका लागि पाएको १ सय ८ रनको लक्ष्य तिरूपतिले २४ ओभर २ बलमा ६ विकेट गुमाएर १ सय ११ रन बनाउँदै पूरा गर्यो र जित निकाल्यो । उसको जितमा एजाजुल हकले ३३, बसिर अहमदले २२, आनन्द गौडले २० र तुलबहादुर थापाले अविजित ११ रन जोडे । बलिङमा बुटवल राइनोजका सुप्रिम कँडेलेले ३ तथा शिव कुँवर र इमरान शेखले १-१ विकेट लिए । यसअघि सिद्धार्थ क्रिकेट मैदानमा टस जितेर ब्याटिङ गरेको बुटवल राइनोजले निर्धारित ४१ ओभरमा ३२ ओभर ५ बल खेल्दै सबै विकेट गुमाएर १ सय ७ रनको सामान्य लक्ष्य खडा गरेको

थियो । उसका लागि इमरान शेखले २५, विपिन विक्रम शाहीले २१ र सुशान्त सिंहले १५ रन बनाए । बलिङमा तिरूपतिका इन्द्रजित यादवले ३, बसिर अहमदले २ तथा तुलबहादुर थापा, सन्दीप मौर्य र आकाश त्रिपाठीले समान १-१ विकेट लिए । खेलमा तिरूपतिका बसिर अहमद प्लेयर अफ द म्याच भई एक हजार दुई सय रूपैयाँ प्राप्त गरे ।

रूपन्देही क्रिकेट संघको आयोजना र सिद्धार्थनगर नगरपालिकाको सहयोगजनमा जारी प्रतियोगिताको विजेता टिमले नगद १ लाख १ रूपैयाँ र उपविजेताले ५० हजार १ रूपैयाँ नगदसहित ट्रफी, मेडल र प्रमाणपत्र प्राप्त गर्नेछन् ।

यस्तै, हरेक खेलको म्यान अफ द म्याचले १ हजार दुई सय, म्यान अफ द सिरिजले १५ हजार, बेस्ट ब्याटर, बेस्ट बलर र उदयमान खेलाडीले जन्ही ५ हजार रूपैयाँ पाउने संघका कोषाध्यक्ष तथा खेल संयोजक निरजप्रताप खाँणले जानकारी दिए ।

सेभेन ए साइड फुटबलको उपाधि जनज्योतिलाई

तिलोत्तमा । रूपन्देहीको तिलोत्तमामा सञ्चालित जिल्लास्तरीय अन्तर विद्यालय प्रथम सेभेन ए साइड फुटबल प्रतियोगिताको उपाधि तिलोत्तमाको जनज्योति मावि डिङगरगले जितेको छ ।

बुटवल पब्लिक स्कूलको आयोजनामा तिलोत्तमा- ११ बेलडाँडास्थित विद्यालयको आफ्नै खेल मैदानमासम्पन्न फाइनलमा क्यानू मावि बुटवललाई २-० गोलले पराजित गर्दै जनज्योतिले उपाधि जितेको हो । प्रतियोगितामा रूपन्देहीका सामुदायिक र संस्थागत गरी १० विद्यालयले भाग लिएका थिए ।

क्याननका राजन दगाल उत्कृष्ट खेलाडी घोषित भए भने सर्वाधिक गोलकर्ता बुटवल

पब्लिकका समीप रजाली र उत्कृष्ट गोलरक्षक जनज्योति माविका आर्यन विक भए । प्रतियोगिताको विजेताले १५ हजार ५ रूपैयाँ र दोस्रोले १० हजार ५ रूपैयाँ तथा उत्कृष्ट गोलरक्षक, सर्वाधिक गोलकर्ता र उत्कृष्ट खेलाडीले २ हजार ५ रूपैयाँका दरले पुरस्कार, ट्रफी र प्रमाणपत्र पाए । विजयी टिम र खेलाडीलाई प्याब्सन लुम्बिनी प्रदेश अध्यक्ष लालहरि पाण्डे, विद्यालयका संस्थापक अध्यक्ष हेमलाल शर्मा भुसाल र पुस्तक तथा स्टेशनरी व्यवसायी संघ रूपन्देहीका अध्यक्ष गोपाल बस्यालले पुरस्कार प्रदान गरेका थिए ।

सो अवसरमा बोल्दै प्याब्सन लुम्बिनी प्रदेश अध्यक्ष लालहरि पाण्डेले विद्यार्थीको खेल प्रतिभा प्रस्फुटन, खेलाडी उत्पादन र फुटबल खेलको

विकासमा विद्यालयस्तरीय प्रतियोगिताको ठूलो महत्व हुने बताए ।

उनले बुटवल पब्लिक स्कूलले करोडौं लगानी गरेर आफ्नै सुविधासम्पन्न खेल मैदान र रिसर्च सेन्टर निर्माण गरेर नमूना काम गरेको भन्दै सराहना गरे ।

विद्यालयका संस्थापक अध्यक्ष हेमलाल शर्मा भुसालले १५ करोड लगानीमा विद्यालयले आफ्नै क्रिकेट र फुटबलको खेल मैदान, स्विमिङ पूलसहित ग्रीन हाउस समेत बनाएर खेलकुद गतिविधि सञ्चालन गरिरहेको बताए । विद्यालयका सह-प्राचार्य रामचन्द्र पौडेलले निकट भविष्यमै विद्यालयस्तरीय क्रिकेट प्रतियोगिता आयोजना गर्ने तयारीमा रहेको बताए ।

जनताका काम छिटो छरितो गरेर सेवामुखी बन्न अग्रह

नवलपरासी । नेपाल निजामती कर्मचारी संगठनका केन्द्रीय उपाध्यक्ष तथा लुम्बिनी प्रदेश इञ्चार्ज दीधराम मरासीनीले वर्तमान अवस्थामा निजामति कर्मचारीले जनताका काम छिटो छरितो गरेर सेवामुखी बन्न अग्रह गरेका छन् ।

एक, दुई जना कर्मचारीका कारण निजामति कर्मचारी सन्त्र बन्दनाम भएको हुँदा कर्मचारीहरु पनि समय अनुरूप आफूलाई परिवर्त गरेर अगाडि बढ्नको विकल्प नरहेको बताए ।

नेपाल निजामती कर्मचारी संगठनका नवलपरासी पश्चिमको १२औं अधिवेशनमा उनले उक्त कुरा बताएका हुन् ।

नेपाल निजामति कर्मचारी संगठन नवलपरासी पश्चिमका अध्यक्ष विष्णुप्रसाद ढकालको अध्यक्षतामा भएको अधिवेशनमा नेपाल निजामती कर्मचारी संगठनका सचिवालय सदस्य दिपक शर्मा पौडेल, नेपाल निजामती कर्मचारी संगठनका सचिवालय सदस्य तथा रूपन्देही इञ्चार्ज नारायण भन्डारी, नेकपा एमाले नवलपरासीका सचिव धिरज शर्मा बस्याल, सरावल गाउँपालिकाका अध्यक्ष सुखाडीप्रसाद चौधरी, नेपाल पत्रकार महासंघ नवलपरासीका अध्यक्ष केशव पराजुली, पेशागत महासंघ लुम्बिनीका कोषाध्यक्ष राजेन्द्र क्षेत्री, नेपाल निजामती कर्मचारी संगठनका नवलपरासीका उपाध्यक्ष सुरेश पथी, नेपाल निजामती कर्मचारी संगठनका सचिव देवी पौडेललगायतले नेपाल निजामती कर्मचारी संगठनको भूमिकाका बारेमा धारणा व्यक्त गरेका थिए ।

मर्चवार इलाका प्रशासनमा चोरी

भैरहवा । रूपन्देहीको मर्चवार क्षेत्रमा चोरीको घटना दोहोरिए पनि चोर पता लगाउन सकिएको छैन । केही महिना अगाडि मर्चवारी गाउँपालिका वडा नं. ५ स्थित जनकल्याण स्वावलम्बन सहकारीबाट २३ लाख रूपैयाँ चोरी भएको थियो । चोरी भएको ६ महिना बिता समेत चोर पता लगाउन नसकिएको अवस्थामा अहिले बुधवार राती इलाका प्रशासन कार्यालय मर्चवारीमा चोरी भएको छ ।

राष्ट्रिय परिचय पत्र सेवाको कोठा नं. २ को ताला तोडिएर चोरी भएको इलाका प्रशासन कार्यालय मर्चवारीका प्रमुख यज्ञराज पोखरेलले बताए । ताला तोडेर राष्ट्रिय परिचय पत्र बनाउने ल्यापटप तथा क्यामरा चोरी भएको छ । बिहान कर्मचारी आएपछि ताला तोडिएको अवस्थामा देख्न साथ चोरी भएको खुलेको हो । कार्यालयमा सिफिटीभी क्यामरा समेत छैन ।

उक्त कार्यालयबाट नागरिकता, राष्ट्रिय परिचय पत्र, प्रमाणित गर्ने कागजातको सेवाहरु प्रदान हुँदै आएको थियो ।

इलाका प्रहरी कार्यालय मर्चवारीका प्रमुख प्रहरी निरीक्षक सन्तोष बस्यालले चोरी घटनाको अनुसन्धान सुरु भएको बताए । आवश्यक जनशक्तिसहित उक्त घटनाको अनुसन्धान गर्न थालिएको प्रहरी निरीक्षक बस्यालले

बताए ।

उनले भने-“चोरी भएको इलाका प्रशासन कार्यालय मर्चवारीमा सिफिटीभी क्यामरा छैन, नजिक रहेको अन्य कार्यालयमा जडान भएको क्यामराको सहायतासहित विभिन्न प्रविधिको प्रयोग गरी कडा अनुसन्धान गर्न थालिएको छ ।” उक्त घटनामा एक थान एचपी

कम्पनीको ल्यापट र एक थान क्यानन कम्पनीको क्यामरा चोरी भएको प्रारम्भिक अवस्था खुल्न आएको प्रहरी निरीक्षक बस्यालले जानकारी दिएका छन् ।

सहकारीमा चोरी हुँदा सिफिटीभीमा राती करीब १२ बजे दुई जना माक्स र टोपी लगाएर स्वावलम्बनको ताला तोडेरभित्र

प्रवेश गरेको देखिए पनि ती चोरहरु हालसम्म को हुन भन्ने पता लागेको छैन । २०७९ साल पुष महिनामा पनि मर्चवारी गाउँपालिका वडा नं. ४ को खैरास्थित वडा कार्यालयमा राष्ट्रिय परिचयपत्र बनाउने टोलीको ल्यापटप नै चोरी भएको थियो । चोरिएको ल्यापटप हालसम्म फेला परेको छैन ।

सूचनाको हकको सम्मान र प्रवर्द्धन गरौं ।

सार्वजनिक निकायले:

-अनिवार्य रुपमा सूचना अधिकारी तोकौं,

-सूचना अधिकारीलाई सूचनामा पहुँच दिऔं ।

-माग गरिने सूचना सहज रुपमा समयमै उपलब्ध गराऔं ।

सूचना मागकर्ताले:

-सूचना चाहेको निकायबाटै सूचना माग गरौं ।

-सूचना माग गर्दा प्रयोजन स्पष्ट खुलाएर मात्रै मागौं ।

-प्राप्त सूचनाको सदुपयोग गरौं ।

नेपाल सरकार विज्ञापन बोर्ड

आकर्षक डिजाइन तथा छपाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा डिजाइनका

साथै सम्पूर्ण छपाईको लागि सधै हामीलाई

सम्पर्कनुहोस् !

आइडिया डिजाइन्स/अफसेट प्रेस

सम्पर्क:

बुटवल-७, पुरानो बसपार्क (सब्जीमण्डी पछाडि)

यातायात मजदूर संघको भवनमा

फोन:-०७१-५५०१२३ मो.९८५७०३३८० ९८४१२३१५७

E-mail:ideapressbtl@gmail.com

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

बुटवल सेनेटरी प्रा.लि.

९७४५४०५९७३, ९८०७४०९८५२

सेप्टी टंकी, रिङ्ग सफा गर्नु परेमा तथा सेनेटरी सम्बन्धी

कुनै पनि काम परेमा हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

मनिषा सेनेटरी ९८५११९७९६६, ९८४७१२४१८५

शर्वेस सेनेटरी ९८४७०३९१४३, ९८५७०३४३८३

रियुस सेनेटरी ९८११४२८७३०

रेसुङ्गा सेनेटरी/रेसुङ्गा वाटर सप्लायर्स ९८५७०५७०७०

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स

फोन: ०७१-५३५३१७

९८५७०६०३६८, ९८५७०६०३८४

न्यू कुमकुम ज्वेलर्स

वि.पि. चोक, बुटवल-४, रूपन्देही

विगत १५ वर्षदेखि तपाईंको सेवामा समर्पित

स्वदेशी तथा विदेशी डिजाइनका शुद्ध सुन चाँदीबाट बनेका गर-महनाको एकमात्र विश्वासिलो पसल

पुराना महनाहरु संग नयाँ महना साट्नुका साथै खरिद विक्री गर्नुपरेमा हामीलाई सम्पर्कनुहोस्